

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2013/EES/16/01

frá 20. apríl 2009

um skilgreiningu á viðmiðunum fyrir flokkun úrgangsstöðva í samræmi við III. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/21/EB um meðhöndlun úrgangs frá námuðnaði (*)

(tilkynnt með númeri C(2009) 2856)

(2009/337/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

þegar henni er lokað. Því er viðeigandi að endurskoða flokkun stöðvarinnar eins og nauðsyn krefur og í öllum tilvikum við lok rekstraráfangans.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/21/EB frá 15. mars 2006 um meðhöndlun úrgangs frá námuðnaði og um breytingu á tilskipun 2004/35/EB ⁽¹⁾, einkum g-lið 1. mgr. 22. gr.,

- 4) Til að meta möguleikann á manntjóni og hættu, sem steðjar að heilbrigði manna þegar heilleiki burðarvirkis stöðvar glatast eða stöð er starfrækt á rangan hátt, skal taka tillit til raunverulegrar, stöðugrar viðveru fólks á þeim svæðum sem hugsanlega verða fyrir áhrifum þegar lagt er mat á umfang mögulegs manntjóns eða hættu sem steðjar að heilbrigði manna.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að tryggja sameiginlegt mat á viðmiðunum, sem settar eru fram í III. viðauka við tilskipun 2006/21/EB, er nauðsynlegt að skilgreina aðferðafræði og ákvarða viðmiðunarmörk, þegar mögulegt er, þar sem tekið er tillit til ólíkra gerða úrgangsstöðva og stöðugleika þeirra til styttri og lengri tíma og á öllum þeim tíma sem þær eru starfræktar.

- 5) Rádstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 18. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/12/EB ⁽²⁾,

- 2) Út frá tæknilegu sjónarmiði þykir rétt að úrgangsstöðvar sem meðhöndla eingöngu óvirkan úrgang eða ómengaðan jarðveg séu undanþegnar matinu á viðmiðununum varðandi tilvist hættulegra efna eða hættulegs úrgangs.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

- 3) Hugsanleg hættu í tengslum við úrgangsstöð getur breyst verulega á þeim tíma sem hún er í rekstri og

1. Úrgangsstöð skal sett í A-flokk í samræmi við fyrsta undirlið III. viðauka við tilskipun 2006/21/EB ef þær afleiðingar sem spáð er að verði til skemmri eða lengri tíma vegna bilunar af völdum þess að heilleiki burðarvirkis glatast eða af völdum rangrar starfrækslu úrgangsstöðvar gætu leitt til:

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 102, 22.4.2009, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2012 frá 30. mars 2012 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 43, 2.8.2012, bls. 61.

(1) Stjtið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 15.

- a) möguleika á manntjóni sem ekki getur talist óverulegur,

(2) Stjtið. ESB L 114, 27.4.2006, bls. 9.

b) alvarlegrar hættu fyrir heilbrigði manna,

c) alvarlegrar hættu fyrir umhverfið.

2. Að því er varðar flokkunina, sem um getur í 1. mgr., skal taka tillit til vistferils stöðvarinnar í heild, þ.m.t. tíminn eftir að henni hefur verið lokað, þegar lagt er mat á mögulega hættu sem stafar af stöðinni.

2 gr.

1. Að því er varðar þessa ákvörðun skal heilleiki burðarvirkis úrgangsstöðvar merkja getu hennar til að halda úrganginum innan marka stöðvarinnar á þann hátt sem hún er hönnuð til.

2. Það að heilleiki burðarvirkis glatist skal ná yfir allar mögulegar bilanir í gangverki sem skiptir máli fyrir burðarvirki úrgangsstöðvarinnar sem um er að ræða.

3. Mat á afleiðingum þess að heilleiki burðarvirkis glatist skal ná til beinna áhrifa af flutningi hvers konar efnis frá stöðinni vegna bilunar og áhrifa til skemmri og lengri tíma sem verða í kjölfarið.

3. gr.

1. Að því er varðar þessa ákvörðun skal röng starfræksla úrgangsstöðvarinnar merkja hvers konar starfrækslu sem getur leitt til stórslyss, þ.m.t. að ráðstafanir til umhverfisverndar bregðist og hönnun úrgangsstöðvarinnar sé gölluð eða ófullnægjandi.

2. Mat á losun aðskotaefna vegna rangrar starfrækslu skal ná til áhrifa vegna skammvinnrar losunar aðskotaefna (púlsa), svo og langvarandi losunar þeirra efna. Það mat skal ná til þess tíma sem stöðin er starfrækt og einnig til þess langa tímabils sem fylgir í kjölfar lokunar. Það skal fela í sér úttekt á hugsanlegri hættu sem stöðvar sem innihalda hvarfgjarnan úrgang hafa í för með sér, óháð því hvort úrgangurinn sé flokkaður sem hættulegur eða hættulaus samkvæmt tilskipun ráðsins 91/689/EBE⁽³⁾.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu meta afleiðingar bilunar vegna þess að heilleiki burðarvirkis glatast eða þess að úrgangsstöð er starfrækt á rangan hátt í samræmi við 2., 3. og 4. mgr.

2. Möguleikinn á manntjóni eða hættu fyrir heilbrigði manna skal teljast óverulegur eða ekki alvarlegur ef ekki er búist við því að fólk sem gæti orðið fyrir áhrifum, annað en starfsfólkið

sem starfrækir stöðina, verði til staðar á mögulega mengaða svæðinu til frambúðar eða í langan tíma. Skaði sem hefur í för með sér fötlun eða heilsuleysi til lengri tíma skal teljast alvarleg hættu fyrir heilbrigði manna.

3. Möguleg hættu fyrir umhverfið skal ekki teljast alvarleg ef:

a) verulega dregur úr styrk hugsanlegs mengunarvalds á stuttum tíma,

b) bilunin leiðir ekki til varanlegs eða langvarandi umhverfistjóns,

c) unnt er að koma umhverfinu, sem verður fyrir áhrifum, í samt lag með minni háttar hreinsunaraðgerðum og enduruppbyggingu.

4. Þegar lagt er mat á hugsanlegt manntjón eða hættu fyrir heilbrigði manna eða fyrir umhverfið skal sértækt mat á umfangi hugsanlegra áhrifa metið út frá keðjunni: upptökferill-viðtaki.

Þegar enginn ferill er á milli upptaka og viðtaka skal viðkomandi stöð ekki flokkuð í flokk A á grundvelli bilunar vegna þess að heilleiki burðarvirkis glatast eða vegna rangrar starfrækslu.

5. gr.

1. Ef heilleiki burðarvirkis glatast með tilliti til stífla til aðhalds úrgangi skal líta svo á að mannslíf séu í hættu þegar yfirborð vatns eða leðju er a.m.k. 0,7 m ofar jörðu eða þar sem straumhraði vatns eða leðju er meiri en 0,5 m/s.

2. Við mat á möguleikanum á manntjóni og hættu fyrir heilbrigði manna skal a.m.k. taka tillit til eftirfarandi þátta:

a) stærðar og eiginleika stöðvarinnar, þ.m.t. hönnun hennar,

b) magns og eðlis úrgangins í stöðinni, þ.m.t. eðlis- og efnafræðilegir eiginleikar hans,

c) landslagsins þar sem stöðin er staðsett, þ.m.t. þættir sem geta verkað hemjandi,

d) þess tíma sem það tæki hugsanlega flóðbylgju að ná til svæða þar sem fólk er að finna,

e) hversu hratt það tæki flóðbylgjuna að breiðast út,

f) áætlaðrar hæðar yfirborðs vatns eða leðju,

(³) Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 20.

- g) hversu hratt yfirborð vatns eða leðju hækkar,
- h) allra viðkomandi staðarsértækra þátta sem kunna að hafa áhrif á möguleikann á manntjóni eða hættu fyrir heilbrigði manna.

6. gr.

1. Að því er varðar skriður úr úrgangshaugum þá skal allt magn úrgangs á hreyfingu teljast líklegt til að ógna mannlífum ef fólk dvelur á því svæði sem slíkt magn úrgangs á hreyfingu getur haft áhrif á.
2. Við mat á möguleikanum á manntjóni og hættu fyrir heilbrigði manna skal a.m.k. taka tillit til eftirfarandi þátta:
  - a) stærðar og eiginleika stöðvarinnar, þ.m.t. hönnun hennar,
  - b) magns og eðlis úrgangsins í stöðinni, þ.m.t. eðlis- og efnafræðilegir eiginleikar hans,
  - c) hallahorns haugsins,
  - d) möguleikans á því að grunnvatn safnist upp innan haugsins,
  - e) stöðugleika jarðvegsgrunnins,
  - f) landslagsins,
  - g) nálægðar við vatnsföll, mannvirki, byggingar,
  - h) námuvinnu,
  - i) allra annarra staðarsértækra þátta sem geta haft veruleg áhrif á áhættuna sem stöðin hefur í för með sér.

7. gr.

1. Viðmiðunarmörkin, sem um getur í öðrum undirlið III. viðauka við tilskipun 2006/21/EB, skulu ákvörðuð sem hlutfall þyngdar, miðað við þurrt efni, milli:
  - a) alls úrgangs sem flokkaður er sem hættulegur í samræmi við tilskipun 91/689/EBE og búast má við að sé fyrir hendi í stöðinni í lok tímans sem áætlaður var til starfrækslu hennar, og b) úrgangs sem búast má við að sé fyrir hendi í stöðinni í lok tímans sem áætlaður var til starfrækslu hennar.
2. Þegar hlutfallið, sem um getur í 1. mgr., er hærra en 50% skal setja stöðina í A-flokk.
3. Þegar hlutfallið, sem um getur í 1. mgr., er á milli 5% og 50% skal setja stöðina í A-flokk.

Þó skal ekki setja stöðina í A-flokk ef staðarsértækt áhættumat, sem einkum beinist að áhrifum hættulega úrgangsins og fer fram sem hluti af flokkuninni og byggist á afleiðingum bilunar vegna þess að heilleiki burðarvirkis glatast eða vegna rangrar starfrækslu, sýnir fram á að stöðina ætti ekki að setja í A-flokk á grundvelli innihalds hættulegs úrgangs.

4. Þegar hlutfallið, sem um getur í 1. mgr., er lægra en 5% skal stöðin ekki sett í A-flokk á grundvelli innihalds hættulegs úrgangs.

8. gr.

1. Aðildarríkin skulu meta hvort viðmiðunin, sem sett er fram í þriðja undirlið III. viðauka við tilskipun 2006/21/EB, sé uppfyllt í samræmi við sjónarmiðin sem sett eru fram í 2., 3. og 4. mgr.
2. Beita skal eftirfarandi aðferðum að því er varðar fyrirhugaðar vatnsgryfjur undir úrkast:
  - a) taka skal saman skrá yfir efni og blöndur sem notaðar eru við vinnsluna og síðan losaðar ásamt úrkastleðjunni í vatnsgryfjuna undir úrkast,
  - b) meta skal árlegt magn hvers efnis og blöndu sem notað er á hverju ári á þeim tíma sem ætlað er að starfrækja stöðina,
  - c) ákvarða skal fyrir hvert efni og hverja blöndu hvort um hættulegt efni eða blöndu sé að ræða í skilningi tilskipunar ráðsins 67/548/EBE ⁽⁴⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB ⁽⁵⁾,
  - d) reikna skal árlega aukningu á uppsöfnuðu vatni (ΔQ_i) í vatnsgryfjunni undir úrkast fyrir hvert ár fyrirhugaðrar starfrækslu, við stöðug skilyrði í samræmi við formúluna sem sett er fram í I. viðauka,
  - e) meta skal árlegan hámarksstyrk (C max) í vatnsfasanum fyrir hvert hættulegt efni eða blöndu, sem greinist í samræmi við c-lið, samkvæmt formúlunni sem sett er fram í II. viðauka.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB 196, 16.8.1967, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1.

Ef vatnsfasinn telst „hættulegur“ í skilningi tilskipana 1999/45/EB eða 67/548/EBE á grundvelli matsins á árlegum hámarksstyrk (C max) skal setja stöðina í A-flokk.

3. Að því er varðar starfræktar vatnsgryfjur undir úrkast skal flokkun stöðvarinnar byggjast á aðferðinni, sem sett er fram í 2. mgr., eða á beinni efnagreiningu vatnsins og fastra efna sem er að finna í stöðinni. Ef líta skal á vatnsfasann og innihald hans sem hættulega efnablöndu í skilningi tilskipunar 1999/45/EB eða 67/548/EBE skal setja stöðina í A-flokk.

4. Þegar um er að ræða haugskolunarstöðvar, þar sem málmur er dreginn út úr haugum af málmgrýti með útskolunarlausn, skulu aðildarríkin við lokun leita kerfisbundið að hættulegum efnum á grundvelli skrár yfir útskolunariðefni sem voru notuð og að leifum þessara útskolunariðefna í afrennsli eftir að það hefur verið hreinsað. Ef líta skal á skolvökvann sem hættulega efnablöndu í skilningi tilskipunar 1999/45/EB eða 67/548/EBE skal setja stöðina í A-flokk.

9. gr.

Ákvæði 7. og 8. gr. þessarar ákvörðunar gilda ekki um úrgangsstöðvar sem innhalda eingöngu óvirkan úrgang eða ómengaðan jarðveg.

10. gr.

Lögbæra yfirvaldið, í skilningi tilskipunar 2006/21/EB, skal endurskoða flokkunina ef leyfið eða rekstrarskilyrðin breytast að verulegu leyti.

Sú endurskoðun skal fara fram í síðasta lagi í lok þess tíma sem stöðin er starfrækt.

11. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. apríl 2009.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

---

*I. VIÐAUKI***Formúla til útreikninga á árlegri meðalaukningu á uppsöfnuðu vatni í vatnsgryfjunni undir úrkast (ΔQ) eins og um getur í 2. mgr. 8. gr.**

$\Delta Q_i = (\Delta M_i/D) * P$, þar sem:

ΔQ_i = árleg aukning á uppsöfnuðu vatni í vatnsgryfjunni undir úrkast ($m^3/ári$) á ári „i“

ΔM_i = árlegur massi úrkasts sem losað er í vatnsgryfjuna (tonn, þurrvig/ári) á ári „i“

D = meðalrúmþyngd uppsafnaðs úrkasts (tonn, þurrvig/ m^3)

P = meðalgrop botnfalls úrkasts (m^3/m^3), skilgreint sem hlutfall rúmmáls holrýmis og heildarrúmmáls botnfalls úrkasts

Ef nákvæm gögn eru ekki fáanleg skal nota staðalgildin 1,4 tonn, þurrvig/ m^3 að því er varðar rúmþyngd og 0,5 m^3/m^3 að því er varðar grop.

---

*II. VIÐAUKI***Mat á hámarksstyrk í vatnsfasanum (C max) eins og um getur í 2. mgr. 8. gr.**

$C_{max} = S_i/\Delta Q_i$, þar sem:

S_i = árlegur massi hvers efnis og blöndu sem tilgreind er í c-lið 2. mgr. 8. gr. og losuð í vatnsgryfjuna á ári „i“.
